Ч. 177. Середа 8 (21) серпня 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рух виборчий — Смерть б. міністра скарбу др. Кайцля. — Бури не дають ся. — Конфлікт Болгариї з Турччиною).

Народний комітет ставить отсі кандидатури: В Городенці др. Теоф. Окуневского, в Жидачеві о. Вас. Давидяка, в Жовкви др. Мих. Короля, в Залщиках о. Альойзия Олесницкого з Торговиці, в Камінці о. Сидора Зельского з Милятина, у Львові др. Костя Левицкого, адвоката у Львові, в Підгайцях др. Дамяна Савчака, члена Виділу краєвого у Львові, в Стрию др. Евгена Олесницкого, адвоката в Стрию.

В Мишковицях в Чехії помер вчера о 12 годині др. Кайцль, бувший міністер скарбу. Др. Йосиф Кайцль уродив ся дня 10 червня 1854 року в Чехії в місцевости Волян. Університет і школи кінчив він в Празі а пізнійше образував ся на університеті в Штрасбурзі. В 1879 р. одержав др. Кайцль право викладати на університеті і викладав там економію політичну. Рівночасно яко адвокат був занятий також і в краєвім виділї. В 1885 р. вибрано єго перший раз послом до Ради державної, але мандат той зложив він був вже в 1888 р. В 1890 р. вибрано єго знову до Ради державної з палати торговельної і тогди вступив він до молодоческого клюбу. При слідуючих виборах був Кайцль вибраний до Ради державної з праского передмістя Каролїненталь. Був то чоловік великого знаня і великих здібностий. Коли ґр. Тунови поручено утворити новий кабінет він покликав до него дра Кайцля яко міністра скарбу.

Смерть заскочила дра Кайцля досить несподівано, хоч він від довшого часу вже лічив ся. В четвер поїхав він був в товаристві послів Шпіндлєра і Янди до Шнедорф в гостину до знакомих, і тут підчас гри в пилку дістав нараз так сильних корчів, що коли вернув домів, треба було завізвати до него телеґрафічно доктора Мікснера з Праги. Др. Мікснер приїхав в пятницю рано, і сказав, що у недужого камінці в печінці. В суботу стан недуги на стілько був поправив ся, що др. Мікснер, успокоєний, виїхав до Праги. В кілька годин по виїздї лікаря, пацієнт дістав нагло дуже великої горячки, бо аж 40 степенів, і став жалувати ся на великий біль голови з заду і з переду. Завізвано зараз телеґрафічно лїкарів з Праги і Відня, але вже було за пізно. В неділю перед полуднем стратив Кайцль притомність. Послїдною особою, яку ще розпізнав, була єго наймолодша донечка. Конанє недужого тягнуло ся двайцять і дві годин а вчера о годині 12 він помер лишивши сиротами жінку і двоє дїтий у віцї 3 до 5 лїт.

Бури не дуже перепудили ся звістної прокламациї ґен. Кіченера. Одна з анґлїйских ґазет оголосила розмову члена анґлїйского парляменту Редмонда з президентом Кріґером. Кріґер заявив, що послїдна проклямация зовсїм не перепудила Бурів, але противно додала їм ще більшої охоти до борби. Англійці уживали до борби против Бурів навіть туземців, але Бури зовсїм не брали Кафрів до помочи.

Кіченер доносить з Преториї: Капітан Уорд вибрав ся оногди рано з одною частию войска полїцийного і 150 людьми на полудне від потока Еляндер на марш рекоґносцийний в напрямі до Бронкорстрайт і недалеко Мідельбурґа попав на табор Бурів, що стояли там в силї 600 до 800 людий. Прийшло до битви, в котрій згинуло 23 Бурів. Анґлїйці були змушені вертати назад: один з них погиб, шість було ранених а 14 десь пропали.

Межи Болгарами а Турками прийшло на границї в місцевости Чанак, филипопольского округа, до кровавої бійки. Здаєсь, що провокуючими були Болгари. Кажуть, що патроль болгарска перейшла через границю, де єї задержав відділ Турків, зложений з 80 людий. Патрули на поміч прибігли другі Болгари і прийшло до бійки, в котрій згинуло 5 Турків. Опісля гонили Турки за Болгарами 3 кільометри далеко. На місце конфлїкту вислано 2 компанії болгарскі разом з шефом штабу з Филипополя Сіромаховом.

7

ОБРАЗКИ з ІТАЛІЇ.

(Після Ю. Шльоссера, Цахера, Шмідта і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше.)

IV.

Бандитизм в Італії.

Італїяньске розбишацтво славне на весь сьвіт, а італїяньскі розбишаки мають то першеньство перед иншими, що виступають яко герої не лиш в поезиях найславнїйших поетів та повістях, але навіть продукують ся в операх на сценах всіх культурних народів, та ще й по смерти кажуть себе подивляти, а італїяньска лїтература богата в діла про розбишацтво. Італїяньске розбишацтво ще й до нинї не перевело ся в Італїї, хоч стратило вже дуже богато на своїм давнім романтизмі. Хто знає історию, особливо полудневої Італїї, з давних часів, той мимо волї мусить гадати, що італїяньске розбишацтво, то якась така пошесть, як приміром холєра або тиф, котрої годї зовсїм позбути ся, а можна єї лиш ослабити.

Давними часами цвило розбишацтво головно в полудневій Італїї, але заходило звідтам і дальше на північ, іменно же до середної Італії. Ще й нинї, коли хочемо о кімсь сказати, що він виглядає з лиця як би який розбишак, то кажемо делїкатно, що він виглядає як би прийшов з Абруццїв, — гір в середній Італії. — Данте, славний італїяньский поет, лишив нам в своїм творі: „Божественна Комедия“ на вічні часи згадку про славного розбишака Ґіно ді Такко. Той розбишак нападав на людий головно на гостинцях межи Римом а Фльоренциєю. Але коли судия Бенінказа велїв стратити єго брата і вуйка, котрі так само ходили на розбої, то Ґіно напав на него в судї в Римі і відрубав єму голову, і вийшов з нею найспокійнїйше з міста; ніхто не важив ся кинутись на него.

Впрочім той Ґіно не був такий страшний, за якого єго дехто описував. Майже всї, що колись попали ся були в єго руки, розповідали, що з него добрий чоловік. Коли він зловив якого купця, то питав єго насамперед, кілько гроший окупу може він єму заплатити; коли купець давав 500 дукатів, то він брав з того лиш 300 а 200 вертав назад і казав: мушу тобі щось лишити, щоби ти мав з чим торгувати і міг знову заробляти. Бідним студентам давав він гроші і напоминав їх, щоби добре учили ся. Але доля судиї Бенїнказа мабуть не конче була заохотою для студентів права до пильної науки.

То діяло ся під конець тринайцятого а з початком чотирнайцятого столїтя. Не такі чемні були ватажки розбишаків з пізнїйших часів, хоч і про тих розповідають „красні черти“ їх „благородного“ поступованя. А до того розбишацтво ширило ся так, що майже ніяка сила не годна була єго стерти. Папа Сикст V, котрий дуже остро виступав против розбишацтва, міг єго лиш на короткий час стерти, а в сімнайцятім столїтю розбишацтво найбільше було розширило ся в Неаполи і в церковній державі. На то складали ся всїлякі обставини а в значній мірі також і відносини полїтичні. Італїяньске слово: „бандит“, котрим нинї взагалї і майже у всіх народів називаємо розбишака в роді італїяньского, значить по правдї лиш чоловіка прогнаного зі свого краю, „заточника“. А треба знати, що Італїя давнїйшими часами була поділена на множество більших і менших князівств та королївств. Не один полїтичний втікач ставав тогди розбишаком, і метив ся за свою і других кривду. Тим то й поясняє ся, що італїяньскі бандити не мали в широких масах народу злої слави, але противно, нарід уважав їх за своїх оборонцїв, за метителїв своїх кривд, і ставав по їх стороні та давав їм поміч де лиш міг. Бо треба й то мати на увазї, що в тодїшних часах деспотизм та власть вельмож не давали ся нїгде так важко і гірко відчувати, як в Італїї. Віцекоролї гнобили і мучили шляхту а шляхта з конечности і за їх проміром гнобила та вízискувала селян, своїх підданих, маючи над ними необмежену власть Селянин не видів иншої ради, лиш покидати плуг та брати рушницю та ніж, і втікати в гори. Яко бандит і ватажко, знаходив він нераз опору і в шляхтї, бо та воюючи з собою, брала єго на поміч, і потайком посилала на свого ворога.

Богато баронів укривали охотно бандитів в своїх палатах і давали їм поміч а суди не

Новинки.

Львів дня 20 го серпня 1901.

— Торжество уродин Є. Вел. Цїсаря обходжено у Львові, як що року, з великим торжеством. В суботу вечером відбув ся великий цапштрайх, при участи музик войскових, а в недїлю рано вистріли з армат і музики войскові повитали торжественний день. Около 9 години відбула ся на оболонях янївских польова служба божа, на котрій явили ся: генерал-інспектор войск, князь Віндіш-Ґрец, головний командант генерал Фідлер. По торжестві відбула ся дефіляда всего войска, стоячого залогою у Львові. На торжество прибув також відділ ветеранів. — В полудне відбула ся промоция вихованків кадецкої школи у Львові на заступників офіцирів, на се торжество прибув генерал-поручник Ф. Штайнїцер, і коли по муштрі 28 кадетів стануло до фронту, відчитав їм комендант школи, майор Шмідт, акт іменованя на заступників офіцирів. Відтак виголосив до них генерал-поручник Штайнїцер відповідну промову, хорунжий розложив перед них прапор 30. полку, котрому асистовала компанїя войска, і новоіменовані заступники офіцирів зложили присягу. Тогди промовив до них ще раз генерал-поручник Штайнїцер, титулуючи їх вже товаришами, і представив їм обовязки офіцира. Торжество закінчило ся дефілядою. — Зрана відбули ся торжественні богослуженя в соборних церквах всїх трох обрядів, а в соборі латиньского обряда явили ся також: Є. Екец. пан Намістник граф Лев Пінїньский і Єго Екец. пан Маршалок граф Станислав Бадені, та богато инших найвисших достойників. В соборній церкві сьв. Юра правив службу божу Впреосьв. Митрополит Шептицкий, а на богослуженю були радник Двору, граф Лось, і богато репрезентантів властий правительствених і автономічних. У вірменьскім соборі відправив службу божу крилошанин Давидович. — По богослуженю відбуло ся у Єго Екец. пана Намістника принятє депутаций і репрезентаций, що приходили складати свої желаня. Між иншими були також депутациї руских товариств: „Днїстер", „Просьвіта", „Народна Торговля", „Руска Бесїда", „Руске Товариство педаґоґічне" і „Товариство наукове ім. Шевченка". О 4. годинї по полудни відбув ся у Єго Екец. п. Намістника обід на 70 осіб.

— Іменованя. II. Мінїстер рільництва іменував елева гірничого дра Франца Рибажевского ад'юнктом в етатї властий гірничих. — II. Намістник іменував ад'юнкта будівництва ц. к. Дирекциї почт і телеграфів у Львові, Івана Конистиньского, ад'юнктом будівництва в галицкій правительственній службі будівничій.

— Розрухи в Отинії. З Товмача доносять до „Gaz. Lwowsk-oї": В Отинїї проявила ся серед безрог зараза, а вислїдок того показала ся потреба вислати комісию, щоби виконала то, що приписує в таких случаях законна постанова. Комісия розпочала в пятницю свою роботу, а сконстатувавши в пяти загородах заразу наказала убити шість штук безрог. Вже тогди проявило ся занепокоєнє серед жителїв Отинії, котрі громадно ходили за комісиєю. В суботу пішла комісия в асистенциї жандармериї до загороди Ілька Ключенка, де сконстатовано, що безрога єсть здорова і господареви сказано, ще єї не забють. На то відозвав ся хтось із товпи: А хоч би тота свиня була й хора, то не дамо забивати свиний. Рівночасно хтось зачав бити в дзвони і збігли ся люди, мужчини, жінки і дїти, та прибрали супротив комісиї грізну поставу. Комісия побачивши то, хотїла сховати ся до якоїсь хати, але заким ще туди зайшла, обкинули єї болотом, а товпа узброєна в палиці забігла їй дорогу, а відтак стала гонити за ветеринарями пп. Щербою і Добраньским через городи і улиці, так, що лиш рішучому виступленю жандарма Покиньского і надбігшого опісля секретаря суду Дзюбановского та кількох инших завдячити треба, що згадані ветеринарі вийшли з житєм. Оба однакож мають тяжкі рани і будуть мусїли довший час лїчити ся. Жандарм Покиньский, начальник громади і поліцийан ранені лиш легко. В ночи арештовано 11 людий і замкнено в арешті суду. В недїлю по полудни зібрала ся перед будинком судовим товпа зложена з яких 1000 людий і домагала ся випущеня на волю арештованих та грозила, що в противнім случаю збурить дім. На місце розрухів приїхав староста з Товмача гр. М. Дїдушицкий і особисто старав ся успокоїти людий, але й то не помогло. Тогди зреквіровано компанїю піхоти зі Станиславова, котра прийшла о 7-ій годинї вечером і поволи розігнала товпу. Рівночасно приїхала й комісия окружного суду в Станиславові, зложена з радн. п. Луцкого яко судиї слїдчого і заступника прокуратора держав. п. Шнайдера та арештувала ще більше людий. Арештовано також якогось чоловіка, котрий хотїв підпалити місто. До дальшого веденя ветеринарскої чинности вислано инших ветеринарів. Вчера був вже спокій.

— Спочиваючі мілїони. Мінїстерству справедливости предложено спис всїх депозитів, що переховують ся в цивільних судах всїх країв коронних. З того спису виходить, що в урядах депозитових спочиває разом 1252 мілїонів корон, а з тих 445 мілїонів лиш в самім віденьскім урядї депозитовім. З тої суми знаходить ся $9^1/_2$ мілїона банкнотами і взагалї паперовими грішми, 487 мілїонів облїґациями, 533 мілїонів книжочками кас ощадности, а останок всїлякими иншими цїнними паперами. За само переховуванє дістала держава 703.625 К., а в порівнаню з попереднім роком о 82.454 К. більше. Всї каси сиріткі числом 596 мали разом зложених 97,458.931 К. уміщених на гипотеках, 25.648.600 К. публичними облїґациями, а 276.203 К. книжочками щадничими. Цїле майно всїх кас сирітских виносило в послїднім роцї 139.131.975 К. або о 4.821.244 К. більше як попередного року.

— Мурашки заїли дитину. В місцевости Шлянґ коло Марієнбаду в Чехії пішли зарібники Сліпек з жінкою в поле та взяли з собою і маленьку дитину, котрій було ледви пять недїль. Матїр поклала дитину в траву, а сама пішла жати. Незадовго по тім дитина зачала страшно плакати, але матїр на то не зважала. Коли за пів години прийшла до дитини, представив ся єї очам страшний вид: дитину обсїли були тисячі а тисячі мурашок та повлазили дитинї в ніс, в очи і рот а навіть аж в середину тїла і так єї обкусали, що дитина за кілька годин померла.

— Нечувана зьвірскість. З Тігани на Угорщинї доносять про таку нечувану зьвірскість. В домі селянина Матика вибух був послїдної середи огонь. Чотиролїтний синок Матика бавив ся сїрничками і підпалив хату. Огонь перекинув ся на хату сусїда Петра Надя, а его жінку, коли виділа, як єї хата горить і коли хлопчина ще їй сказав, що то він причиною огню, взяла така злість, що она вхопила дитину і кинула в огонь. Нещаслива дитина згоріла, бо годї єї було то видїти. Люди, що були при огни, виділи, що стало ся і були би ту зьвірску женщину таки роздерли, але она втекла до горючої хати і вхопила там великий ніж, щоби ним боронити ся. В тій хвили надійшла матїр нещасливої дитини, а Надьова як скажена кинула ся і на матїр, з котрою вже від давна жила в незгодї, та пробила єї ножем в груди. Смертельно ранена жінка впала на землю і люди взяли ся єї ратувати, а Надьову тимчасом арештувала жандармерия.

важили ся шукати за бандитами в палатах. Найгірше було то, що неапольске і папске а навіть тосканьске правительство робили умову з ватагами розбишаків та їх проводирями. У війнї можна було з бандитів зложити легко великі відділи охотників, а в часї мира висилати їх потайком на свого противника. Дипльоматичні спори в 17-ім століттю кінчили ся часто тим, що одна сторона насилала на другу ватаги розбишаків. В 1643 р. обіцяв був неапольский віцекороль ватажкови розбишаків Фра Паольови, що позволить єму і его ватазї перебувати спокійно на границї, скоро він зі своїми людьми стане на службу у него против папи. Той віцекороль повідомив его рівночасно, що папске правительство вислало бандита Талїяфорно з ватагою в силї 210 до Сиени.

В 1639 бандит Джуліо Пеццоля, котрий вже кілька разів був засуджений на смерть, заключив був мир з папским правительством. Він обовязав ся видати правительству кількох бандитів і голови кількох других а за то позволено єму і 30 его товаришам прийти до Риму і там відобрати собі грамоту помилуваня. Хитрий бандит зробив ту згоду умисно, бо стояв вже в службі неапольского віце-короля, котрий обіцяв єї заплатити єму велику суму гроший, скоро би він живцем зловив князя Сонця, що втік був до Риму і приставив его до Неаполю. Пеццоля зробивши згоду з папским правительством, прийшов дїйстно до Риму а там приняли его і его товаришів з як найбільшою почестию; він був навіть в гостинї у іспаньского посла, котрий дав єму до розпорядимости свій повіз. Коли той бандит прийшов був в гостину до епіскопа з Рієті, той знайшов ся був у великім клопотї не знаючи як приняти у себе ватажка; остаточно вийшов єму на стрічу аж на долину при сходах, там повитав его і пустив наперед, а опісля по гостинї відвів аж до воза.

Наконець дістав Пеццоля грамоту помилуваня; заплатив за єї виставленє все, що було потреба і виїхав з Риму, але рівночасно і вхопив кн. Сонцу, котрого відтак видав віцекоролеви і дістав за него велику суму, а віцекороль велів Сонцу стратити.

Як видимо, для бандита не трудно було дістати помилуванє, скоро він видав кількох своїх товаришів, або лиш обіцяв ся тихо сидїти. В роцї 1625 видав був віце-король з Неаполю ґенеральний пардон для всїх бандитів, котрі би схотїли вступити до его армії. Він числив на то, що в той способ збере яких 6000 людий. То щось значить 6000 бандитів, на 2 мілїони жителїв!

А здає ся, що бандитизм за пів сотки лїт опісля зовсїм не зменшив ся, бо в одній лїтописи знаходить ся слїдуючий спис бандитів за час від 1675 до 1679 р.: Помилуваних ватажків 103; помилуваних бандитів 1438; доставлених голов ватажків 57; голов звичайних бандитів 311; страчених ватажків 17; страчених простих бандитів 131; засуджених на ґалери 913; відданих до войска 167. Разом 3137. — „Красна сума" — додає лїтописець,— „а мимо того відростають гидрі щораз то нові голови". — Щож значать супротив таких чисел новочасні ватаги зложені з 20 до 30 людий?!

Сіньорелї в істориї культури Неаполя з 17-го століття наводить аж двайцять імен „славних ватажків", а неодин з них був і зухвалий і лютий! Згаданий повисше Пеццоля казав сьвященикам здоймати живцем шкіру; Чезаре Ріккардо відтяв був місту Неаполеви привіз леду і загрозив, що ще відотне і привіз збіжа. — Коли віце-король гр. Монтней визначив був на голову розбишака Петра Манчїна 3000 скудів (около 15.000 К.), то той визначив на голову віце-короля 12.000 скудів (60.000 К.) і обіцяв ся зложити ту суму в однім із банків у Венециї.

Підчас іспаньскої війни о спадщину з початком передтамтого століття грав і ватажко бандитів Юлій Чезар де Сантіс, званий Скарцаледжа досить важну ролю. Він перебував якийсь час у Відни, але там не займав ся своїм ремеслом. Та й не приймали его там так як Пеццолю в Римі або як Альфонса Піккольомінїго, котрий в 1583 р. з 50 шляхтичами в'їздив торжественно до Риму, а котрому кардинал Медічі відступив був всї свої екіпажі. А сей ватажко признав ся сам, що убив 370 людий.

Підчас австрийского панованя в Неаполи (1707—1734) і в перших часах панованя Бурбонів бандитизм був трохи притих, але за панованя короля Фердинанда (від 1759) він був знову віджив.

У відозві короля з 1777 р. згадує ся про безустанні напади розбишаків на села, про розбої на гостинцях, про убийства і „рікатті" (зловленє когось, щоби опісля вимусити окуп). Заведено против розбишацтва як найострійші міри, але тим, що піддали би ся добровільно, обіцювано повну свободу, а купцям наказано, щоби не важили ся їздити самі, лиш в більшім товаристві добре узброєні. Все то не помагало нічого, бо войско, висилане против розбишаків, було збиранпною з цїлого сьвіта і більше людем доскулювало як помагало. А коли остаточно і зловлено якого бандита, то ставлено его звичайно перед судів, котрі біль-

— **Нещаслива пригода.** Валентий Половинчак, рільник із Золоткович, повіта мостиского, складаючи дня 9 с. м. снопи в стодолї, упав на тік і скалїчив ся так нещасливо в голову, що помер до 24 год.

— **Пригода на зелїзници.** На стациї в Миколаєві переїхав поїзд зелїзничий телеграфіста Здислава Зелиньского, котрому відтяв праву ногу а покалїчив другу ногу і руку. Тяжко покалїченого відвезено до шпиталю до Львова.

— **Смерть від побитя.** На Антона Будного, робітника в горальви двірскій в Кальникові, повіта мостиского, напали в ночи дня 10. с. м. на дорозї чотири робітники з Кальникова, і так сильно его побили, що він в наслїдок того до 24 годин помер. Злочинців арештовано і відставлено до ц. к. суду в Мостисках.

— **Від Товариства „Руских Женщин в Станиславові.** Пригадуємо, що Тов. „Руских Женщин" також і в будучім роцї шкільнім буде утримувати під своїм зарядом інститут для дівчат. Помешканє, на тую цїль призначене, єсть вигідне, о 6 просторих комнатах і городом. Інститутки будуть ходити до школи публичної, а окрім того побирати в інститутї науку історії і лїтератури рускої та гри на фортепяні. Зголошеня устні або письменні принимає до 31. серпня 1901 завідательки інститута, Вп. п. Витошиньска, ул. Казимирівска, ч. 46. *Видїл.*

ТЕЛЕҐРАМИ.

Прага 20 серпня. Ческий намістник Куденгове виїхав вчера до Відня.

Прага 20 серпня. Похорон б. мінїстра др. Кайцля відбуде ся завтра.

Будапешт 20 серпня. Секретар філії товариства обезпечень „Foncier" в Міскольц спроневіривши 40.000 К. втїк без слїду.

Курск 20 серпня. Завалили ся тут три доми причім згинуло 12 людий.

Пекін 20 серпня. Бюро Вольфа доносить, що розпорядженєм хіньского цісаря відложено виїзд до Пекіну аж на 6-ого жовтня, замість на 11 вересня. Причиною має бути то, що войска европейскі все ще стоять в Пекінї, і не уступили ся зовсім з него.

Надіслане.

Ц. к. упр. галиц. акц. Банк гіпотечний
у Львові
принимає від дня 1-го жовтня 1889 почавши

Вкладки на Касові Асиґнати

4-процентові, платні в 30 днїв по виповідженю
4½-процентові, платні в 60 днїв по виповідженю
як також

Вкладки на рахунок біжучий

для котрих на жаданє видає

Книжочки чекові.

— **Правдивий, чистий мід** єсть не лиш великим приємаком і здоровою поживою, але також і знаменитим ліком як для старших людий так і для дїтий, розуміє ся, уживаний в міру і відповідно. Але впетерігати ся треба, щоби не купувати меду т. зв. столового, котрий дуже часто єсть лиш мішаниною сиропу з маленькою частию меду. Такий фальшований мід пізнати легко по его смаку і хто коли їв правдивий чистий мід, а скоштує фальшований, то пізнасть его зараз по смаку. Такий мід тягне ся звичайно як рідке тісто і не цукроватіє так як мід правдивий. Хто би хотів мати знаменитий мід, нехай напише до П. Коріневича, ем. учителя в Іванчанах, а дістане у него мід десеровий і курацийний 5 кільо по 6 К. 60 с. франко. До кождого замовленя додає ся даром і оплатно брошурку проф. дра Т. Цїсельского під заголовком: Własności odżywiające i lecznicze miodu.

ще пильнували своєї користи як публичної безпечности.

Незадовго по згаданій відозві короля появив ся був новий ватажко, котрий дуже борзо став ся славним. А хоч ему й не пощастило ся стати ся героєм опери як Фра Діяволо, то все-таки став ся він героєм стихотвору, котрий на щасте й доси ще не друкований. Героєм тим був Анджельо дель Дука, званий також Анджолїльо, а история его описана в книжцї, дуже улюбленій у Італіянців під заголовком Bellissima istoria di Angelo del Duca (Дуже красна історія про Анджеля дель Дука). Того рода книжки причинили ся також немало до спопуляризованя і розширеня розбишацтва в Італії.

Той Анджельо мав вже майже пятьдесять лїт як став бандитою. Він посварив ся був зі слугою якогось пана в селї і бояв ся его мести, отже покинув господарство та пішов в гори і став бандитом. Спершу служив він у ватажка Фреда а по его смерти став сам ватажком. Впрочім був то добрий чоловік а особливо шанував монастирі і нераз так було, що коли его войско приперло то він сховав ся до якого монастиря та був певний того, що черцї его не видадуть. Але вже минули були давні часи і Анджолїльо не міг сподївати ся того, що і его будуть приймати в Римі з такою почестию, як колись его попередників, а ему конче хотїло ся такої почести і слави, отже устроїв торжественний вхід до міста Ріонеро, котре тогди вже мало 10.000 душ. На красно вбранім конп в'їхав він до міста а его ватага ішла пішки коло него. Місто приняло бандитів з великою почестию та погостило їх, а они опісля вийшли спокійно з міста, не вдіявши нікому нїчого злого.

Король розгнївав ся, що Анджолїльо так кпить собі зі всеї власти в краю і видав, щоби его конче зловити. Мимо того Дука був би не дав ся зловити, як би не то, що один із его ватаги зрадив его. Так дістав ся він без великого опору в руки вояків, а ті привели его до Салерна. Тут мали судити его і его ватагу. Адвокати тїшили ся вже на его процес аж ось наспів приказ від короля, щоби его без суду стратити. Так і стало ся в 1784 роцї. Анджолїльо був дуже люблений в народі і длятого, що его страчено без суду, нарід уважав его за мученика, а его краяни хотїли опісля навіть назвати по его имени одну улицю в тій місцевости, де він родив ся.

Коли по французскій революциї настала була війна в Італії, розбишацтво з характером полїтичним розширило ся було в страшенний спосіб і Французи ледви могли дати собі з ним раду. Через кілька лїт мав край спокій від бриґантів — слово, котре занесли Французи до Італії. Коли же Бурбони вернули знов до Італії, а ще більше по їх прогнаню розбишацтво розширилось знову. Для італїяньских відносин єсть ще й то характеристичне, що бандити рекрутували ся давнїйше не лиш з самих простих людий, але навіть з людий високого роду. Та о тім пізнїйше.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

Зі Львова

посп.	особ.	відходить
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Козови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 14/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·12	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ.	приходить
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Сколього, Хирова, а в Лавочного від 1/7 до 16/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5 55		„ Черніяців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Козови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9.
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянска
	9·20	„ Іцкан, Козови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЄРА у Львові при ул. Краківскій ч. 9 продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC" по дуже приступних цінах.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

„NEKTAR"
Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

П. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского.
Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи, | Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	34	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.
Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.
Христос при криницї з Самаританкою *Караччього* величини 37½×63 цм. 4 зр.
Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, падають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за попередною вже офранковані. Замовляти у **Т. Крайтера**, Львів, ул. Ягайлоньска 12.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).